

сърдитъ и спривавъ господинъ. Той хитроумата игра веднага, дяволътъ, разбра, па като ги подбра съ бастуна и Малча и Крачуна!

Нашъ Малчо страшно заръмжа, Крачуна взе даже да квичи, — дано да му внушатъ ужъ страхъ! Но онзи бий не на лъжа, и съ кожата търчи следъ тѣхъ...

Наоколо имъ глъчка, смѣхъ... А ето и единъ стражаръ отнѣкжде се озова и ги подгони презъ-глава...

Но Малчо фокусникъ е старъ и чудна мисль го огрѣ: внезапно легна на земята, стражарътъ спъна се въ краката и като мъртъвъ се прострѣ...

Смѣхъ, викъ и олелия на поразия! Бре дръжете ги! Кои сж тия? Какви сж тѣзи хора?! Дали не бѣгатъ отъ затвора, та тичатъ като бѣсни? Въвъ всѣки случай, майстори чудесни! Дали стражарътъ пакъ ги стига, — ще видиме въвъ отдѣлна книга!

Д. Подвързачовъ

